

ПРЕС КЛИПИНГ

14. мај 2012.

НАСЛОВИ

Здравствене књижице: За маркицу два услова; (стр.2)

Попуст за струју пропада сваком другом; (стр.3)

Банке отписују 300 милијарди?; (стр.4)

Фирме из региона желе заједно у свет; (стр.5)

Индустрија која отвара 10.000 радних места; (стр.7)

Приоритет реформа политике запошљавања; (стр.12)

СЕС о стању у грађевинарству; (стр.14)

Преполовљен број дозвола; (стр.14)

Здравствене књижице: За маркицу два услова

Б. РАДИВОЈЕВИЋ

У Србији 3. јуна почиње овера здравствених књижица 6,9 милиона осигураника. Провераваће се да ли је уплаћен допринос и да ли је изабран један лекар

ОВЕРА здравствених књижица 6,9 милиона осигураника у Србији за другу половину године почеће 3. јуна. За маркицу у здравственој исправи сада први пут треба испунити два услова: стари - да се уплаћује допринос за здравство по стопи од 12,3 одсто на плату или пензију, и нови - да осигураник има бар једног изабраног лекара.

Податке о уплати доприноса Републички фонд здравственог осигурања добија из Пореске управе, а у својој бази има евиденцију о избору лекара. Према тој евиденцији већина осигураника је испунила овај нови услов предвиђен последњим изменама закона о здравственој заштити и здравственом осигурању. А, ко још није изабрао свог лекара, практично није закаснио. Јер, избор лекара временски није ограничен, само што ће они који се касније одреде за доктора, касније и да овере здравствену исправу.

НОВЕ ВАЖЕ 10 ГОДИНАУСКОРО би требало да почне и замена старих здравствених књижица новим, електронским. Нове књижице, према плану РФЗО, први ће добити осигураници филијале у Ваљеву. Законом је предвиђено да се до краја 2014. године замене све здравствене књижице. Нове здравствене исправе изгледаће као банковна картица и биће урађена од квалитетног поликарбоната. Имаће чип и важиће 10 година.

- Правилник којим је регулисан избор лекара као један од два услова за оверу књижица ступа на снагу 3. јуна - каже за "Новости" Зорица Павловић, помоћник министра здравља. - То је практично и датум одложеног почетка примене услова о избору лекара у пракси, с обзиром на то да је по Закону он требало да важи од 1. јануара ове године. Очекујемо да ће се за огромну већину, чак за 90 одсто осигураника, књижице оверавати у јулу. Ко до тада не изабере свог лекара неће остати без права на здравствену заштиту: на хитну медицинску помоћ може да рачуна увек, без обзира на то да ли има оверену књижицу, а када му затреба медицинска помоћ која се не сматра хитном, прво ће да изабере лекара, па да овери здравствену књижицу, и да онда оде на преглед.

Од 6.786.333 досад регистрованих осигураника, према подацима Републичког фонда здравственог осигурања, свог лекара опште медицине је изабрало њих - 5.461.146. За једног од 588 гинеколога у 157 домова здравља се одлучило 1.059.807 жена. Педијатра је изабрало 1.000.861 дете, а стоматолога 624.033 осигураника.

- Књижице ће се оверавати у зависности од основа осигурања - каже Сања Миросављевић, портпарол РФЗО. - За запослене се оверавају на шест месеци, осим у случајевима када су радно ангажовани на краћи рок. Изузетак су и запослени у фирмама чија стара дуговања за здравствени допринос мирују, а започеле су са уплатом текућих обавеза за допринос, којима ће се књижице, такође, оверавати на три месеца.

Изјава о избору бар једног изабраног лекара је обавезна приликом овере књижице, али Зорица Павловић каже да осигураници не треба да "опседају" домове здравља и накнадно ваде потврде о избору доктора. Ко је сачувао потврду приликом избора лекара може да је достави кадровској служби своје фирме, или да је покаже на шалтеру РФЗО ако сам иде да овери књижицу. За све остале регистрација код изабраног лекара, у принципу, провераваће се у бази података.

- Неке установе су лоше послале податке о избору лекара, али све евентуалне проблеме би директно требало да решавају између себе филијале РФЗО и домови здравља - каже Зорица Павловић.

<http://www.novosti.rs/vesti/naslovna/aktuelno.239.html:379636-Popust-za-struju-propada-svakom-drugom>

Попуст за струју пропада сваком другом

П. ЈАЊАТОВИЋ

Велики број домаћинстава не користи довољно могућност да уштеди 11,89 одсто на рачунима за електричну енергију. Рок за плаћање обично истекне пре него што стигну плате и пензије

ПОПУСТ на рачунима за струју од 11,89 одсто искористи тек половина домаћинстава којима "Електропривреда Србије" (ЕПС) омогући то право. Да би просечна породица добила ову повољност, електричну енергију треба платити у року од неколико дана и потрошити до 350 киловат-часова, што је за многе највећа препрека. Јер, плата или пензија обично стигну тек пошто прође рок за плаћање рачуна.

Када је прошлог априла струја поскупела за 13,5 одсто, ЕПС је почео да одобрава попуст за потрошаче који рационално троше струју и редовно је плаћају. Тако свако домаћинство које нема заостале дугове, које троши до 350 киловат-часова месечно и рачуне измирује у року доспећа добија попуст од 11,89 одсто. А евиденција ЕПС-а показује да је ову повољност на мартовским обрачунима могло да искористи 1.269.296 домаћинстава, али је само 639.571 платило на време.

ВОЈВОЂАНИ РЕДОВНИБРОЈКЕ говоре да су Војвођани најревноснији у плаћању. Најслабије плаћају домаћинства у Крагујевцу, Пожаревцу, Смедереву и осталим местима које снабдева ПД "Центар".

- Редован сам платиша, али рок за плаћање ми обично истекне пре него што примим плату - каже Београђанка Ана Алексић. - Често прекорачим и границу у потрошњи, па уграбим само попуст од пет одсто.

У ЕПС кажу да су од почетка године одобрили смањење рачуна "тешко" 966 милиона динара.

- Потрошачима одобравамо попуст за редовно плаћање, рационалну потрошњу, социјалну угроженост и материјалну помоћ породицама - објашњавају у ЕПС-у. - Укупан износ попушта у марту био је око 250 милиона динара, и бројка је слична скоро сваког месеца. Изузетак је био у фебруару, када се с ванредним попустом од 30 одсто овај износ попео на око 450 милиона динара.

Међутим, број породица које сваког месеца искористе овај попуст готово се не мења. Јер, подаци показују да је последњи рачун платило на време 50,3 одсто домаћинстава, а у новембру прошле године - 46,9 одсто. Просечној породици тешко је да потроши мање од 350 киловат-часова, поготово када бојлери и ТА пећи почну да гутају струју. Али с друге стране, умањење обрачуна креће се тек око 130 динара.

- Рок за плаћање рачуна је, обично, недељу дана, што није дуг период - објашњавају економисти. - Када се приближи средина месеца, баш када би требало платити струју, многи остану без новца, па чекају плату. Постоје, ипак, они којима је уштеда од 130 динара велика, што указује на сиромаштво.

<http://www.novosti.rs/vesti/naslovna/aktuelno.239.html:379634-Banke-otpisuju-300-milijardi>

Банке отписују 300 милијарди?

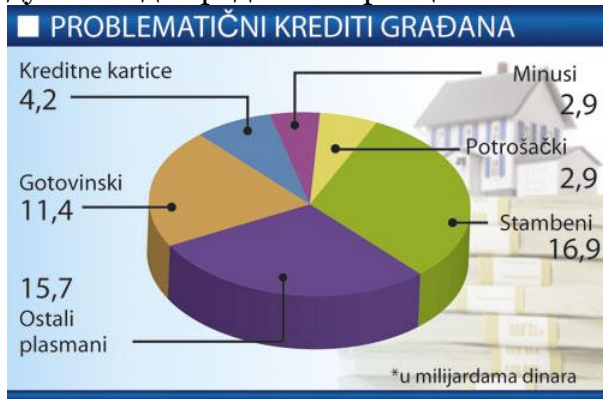
С. МОРАВЧЕВИЋ

Све је више проблематичних позајмица које банкарски не могу да наплате од клијената. Кредите највише не враћају фирме, па грађани са стамбеним зајмовима

СВЕ је више кредита које банкарски не могу да наплате. Према последњим подацима Народне банке Србије, скоро 20 одсто одобрених зајмова је у категорији проблематичних, а њихова вредност је премашила износ од 300 милијарди динара.

Кредите највише не враћају фирме, али ту су и грађани који су узели стамбене зајмове. Тако су, до сада, банке активирале око 300 хипотека клијентима који су се задужили да би купили стан. Ако се погледа укупан број одобрених стамбених позајмица, око 76.000, то није ни цео проценат неплатиша. Али, ваља имати у виду да су то и највећи кредити по износу. Према структури ненаплативих зајмова код грађана на првом месту су управо стамбени, са износом већим од 17 милијарди динара. Или, стамбени кредити чине више од трећине укупних проблематичних позајмица становништва.

Код грађана на другом месту су ненаплативи готовински кредити са 11,5 милијарди динара дуга. Следе кредитне картице са обавезама од 4,2 милијарде динара.

И најновији извештај Агенције за привредне регистре указује да банке имају све више проблема да наплате своје зајмове. У њему се наводи да је банкарски сектор у Србији прошле године забележио губитак од око две милијарде динара. Иначе, према извештају на тај негативан резултат највише су утицали лоши пословни резултати Агробанке.

Када се ово има у виду јасно је зашто банкарски постављају све више захтева пред клијенте приликом одобравања кредита. Како тврде, данас је веома тешко наћи клијента за кога се са сигурношћу може рећи да ће вратити узети зајам.

- Код нас банкар заједно са клијентом процењује која опција задуживања највише одговара потребама и могућностима зајмотражиоца - каже Мирослав Ребић, члан ИО Сосијете женерал банке. - Да би захтев за кредит био позитивно решен, неопходно је да клијент буде кредитно потпуно способан, дакле да заиста има могућност да отплаћује преузете обавезе. Наша банка

одобрава кредите на основу реалних прихода клијента, а не само на бази колатерала. Важно је и да клијент има добру кредитну историју, да нема убележену доцњу у Кредитном бироу најмање годину дана.

■ UKUPNA DUGOVANJA BANKAMA (u milionima dinara)

Korisnik kredita	31.12.2011.	29.02.2012.	31.03.2012.
Firme	1.272.742	1.333.987	144.324
Preduzetnici	79.470	90.168	37.994
Stanovništvo	564.200	562.251	26.222
Ukupno	1.898.294	1.009.175	562.521

СКОРО ТРЕЋИНА

ПРЕДУЗЋА дугују банкама у земљи готово 13 милијарди евра. Њихови ненаплативи кредити су премашили износ од 230 милијарди динара, или око 25 одсто од укупно одобрених зајмова. Незванично банкарски процењују да је степен проблематичних зајмова привреде достигао и 30 одсто.

<http://www.blic.rs/Vesti/Ekonomija/323512/Firme-iz-regiona-zele-zajedno-u-svet>

САРАДЊА КОМПАНИЈА БИВШЕ ФЕДЕРАТИВНЕ ЈУГОСЛАВИЈЕ

Фирме из региона желе заједно у свет

М.К.

Ако би се и друге фирме с простора бивше Југославије, по угледу на произвођаче ауто-делова, удружиле и заједнички покушале да извозе на трећа тржишта, роба с ових простора могла би да се пласира у Русију, Блиски исток и Африку.

Иницијатива за заједнички наступ грађевинара покренута је на састанку у Мостару

Шанса за таква партнерства постоји у грађевинском сектору, хемијској, металској и дрвној индустрији, као и у пољопривреди, кажу за “Блиц” у Привредној комори Србије.

- Наша фабрика трактора ИМР има петогодишњи уговор за извоз у Етиопију. Они имају

кооперанте, а и то је вид удруживања. Кад крену ти послови, и остали у региону ће настојати да се укључе и да заједнички наступе. Засад је извесна сарадња с потенцијалним кооперантима у Босни и Херцеговини - кажу за “Блиц” у Привредној комори Србије (ПКС).

Када је реч о пољомеханизацији постоји интерес Јужне Африке, додају, а Бипом кластер већ разговара о потенцијалном пласману пољопривредних машина.

- Сигурно ћемо радити на томе да нађемо још фирми из бивше Југославије које су заинтересоване да тамо извозе. Исто важи и за Русију - наводе у ПКС.

Како додају, и у грађевинарству постоји шанса за заједничке наступе великих фирми из Србије, Босне и Хрватске. Иницијатива је већ покренута на сусрету у Мостару.

Посла ће бити Африци и на Блиском истоку, а актуелан је и Сочи у Русији.

- То је реално да ће се реализовати, а видећемо колико су предузећа заинтересована. Имамо и још иницијативу произвођача дрвета и намештаја из Словеније и Србије. Они су заинтересовани да производе у Србији и извозе у Русију. Ништа конкретно још није покренуто, али била је делегација из Москве да размотри могућности пласмана намештаја - објашњавају у Привредној комори.

Србија има бројне споразуме о слободној трговини, што може боље да се искористи. - Према споразуму о слободној трговини који имамо с Русијом, роба ипак мора да буде произведена код нас. Зато многе фирме из региона имају интерес да преселе производњу. “Колпасан”, “Хелиос Горење”, “Импол Севал”, “Јуб Шимановци” по основу улагања код нас извозе на руско тржиште. Интересовање хрватских фирми за таква партнерства је велико - истичу у ПКС.

Ефикасан систем рециклаже могао би да донесе око 1,5 милијарди евра прихода годишње, процењују стручњаци

Индустрија која отвара 10.000 радних места

АУТОР: КАТАРИНА ЖИВАНОВИЋ

Србија располаже великим потенцијалом кад је реч о развоју рециклажне индустрије, с обзиром на то да се само 15 одсто генерисаног отпада рециклира. То је знатно испод европског просека где се рециклира више од 50 одсто отпада. Процењује се да би захваљујући развоју ове индустријске гране могло да буде отворено око 10.000 нових радних места. И не само то, Србија би се ослободила велике пошасте - отпада који се налази свуда - у рекама, поред пута, у природи.

Први корак у том правцу начињен је тиме што су еколошки закони, у протекле три године, у потпуности усклађени са регулативом Европске уније, али сада предстоји најтежи задатак - њихова имплементација. Ово су само неки од закључака панел-дискусије „Економска примена рециклата у Србији“, коју је организовао Данас конференс центар. Учесници овог скупа покушали су да одговоре и на следећа питања: Како се у Србији може увећати приход од рециклаже, затим повећати извоз и отворити нова радна места у рециклажној индустрији.

Александар Весић, помоћник министра животне средине, подсетио је да су у протекле три године усвојени еколошки закони који су усклађени са регулативом Европске уније, али да сада следи њихова примена, чиме ће бити успостављен систем рециклаже.

- Значај управљања отпадом препознат је у целом свету и све државе, чланице Уједињених нација иду у правцу зелене економије. Србија је донела два кључна закона у тој области - Закон о управљању отпадом и Закон о амбалажи и амбалажном отпаду, који отварају могућност успостављања и развоја рециклажног система. Треба, такође, подсетити да је од 2009. издато 2.200 дозвола за сакупљање отпада а план је да се у тој области упосли чак 75 одсто више људи, што значи отварање још око 10.000 радних места. Низак проценат отпада који се рециклира могао би да се повећа тако што би се производи од рециклираних материјала ослободили барем дела пореза на додату вредност - указао је Весић.

Према његовим речима, постоји могућност утврђивања обавеза неким гранама индустрије да користе одређени проценат рециклираних материјала за своју производњу, као и увођење високе цене одлагања отпада на депоније. Ипак, то би према речима Данасовог панелисте,

могло да угрози опстанак неких фабрика и та опасност је нарочито изражена у условима економске кризе.

- Стратегијом управљања отпадом утврђени су, између осталог, национални циљеви за управљање посебним токовима отпада до 2014, и они се засад испуњавају. Примењено је начело „загађивач плаћа“, које подразумева одговорност произвођача за робу коју пласира на тржиште, а која после употребе постаје отпад. Наш план је да повећамо број становника који ће бити ангажовани у оним гранама индустрије које су тек у повоју, али и да привучемо што више нових инвестиција - истакао је Весић.

Синиша Митровић, саветник за екологију председника Привредне коморе Србије, нагласио је да би годишње могло да се оствари око 1,5 милијарди евра прихода када би на прави начин заживео систем рециклаже.

- Пакет већ усвојених еколошких закона створио је добру подлогу у овој области, али оно што следи и што чека нову администрацију јесте ризикантни период имплементације и „оживотворења“ зелене политике. Од 2000. године бележен је раст бруто домаћег производа од шест до осам одсто, али се истовремено деградација животног простора кретала у распону између четири и 14 одсто. Зато морамо да утврдимо која је то економска цена животног простора, али је такође важно да се обезбеди континуитет онога што је започето еколошким законима. У Европи у рециклажној индустрији ради око пола милиона људи, па бисмо и ми у Србији морали да схватимо да је ова грана велики потенцијал за нашу земљу - указао је Митровић.

Он је указао и на то да је цена утрошка енергије по јединици производа два и по пута већа него у Европи и додао да би било неопходно створити амбијент у коме би произвођачи рециклата били стимулирани и од државе и од потрошача.

- Потребна нам је инфраструктура која може да подигне рециклажни систем. Морамо да утврдимо који су реални капацитети Србије да би неко уопште инвестирао и ушао у рециклажни бизнис и остварио профит. Проблем представља и то што није извршена трансформација јавно-комуналних предузећа, нити су створени услови за јавно-приватно партнерство. Важно је, такође, да прецизно утврдимо шта је отпад, а шта може да се, након употребе, поново користи као сировина. Тако се, рецимо, отпаци од кекса у фабрикама третирају као отпад и завршавају на депонијама, уместо да се искористе у исхрани животиња. Занимљив је и пример око 300.000 тона пепела, који се депонује и третира као неопасан отпад, а може да се користи као грађевински материјал - наводи Митровић.

Он додаје да у Србији имамо успешне компаније које се баве рециклажом, попут две фабрике које се баве рециклажом акумулатора, али њихови капацитети нису сасвим искоришћени јер тог отпада нема довољно. Сличан је случај и са искоришћеним сијалицама којих нема довољно да би се неке исплатило да отвори фабрику за њихову рециклажу.

Даглас Апостол, шеф економског одељења Амбасаде САД, нагласио је да се Србија налази у позицији где је Америка била пре 40 година, као и да би многа америчка искуства могла да примени у сопственој пракси.

- Обишао сам Србију уздуж и попреко. Био сам на свим већим депонијама, што су многи окарактерисали као чудно понашање за једног дипломату, и схватио сам да је у овом тренутку од кључног значаја да се утиче на свест људи да промене навике. Морате да нађете ону „црту“ у свести људи, која може да их подстакне на другачији начин размишљања и промену устаљених, лоших навика - упозорио је Апостол, илуструјући своје речи снимком са Јутјуба, односно еко-поруком која је, према његовим речима, променила свест Американаца од 1971. године, када је емитована. На снимку се види усамљени Индијанац, који плови реком у кануу и гледа пластичне кесе и друго смеће које плута. Сузе му крећу низ лице. Потом силази на обалу, а некада нетакнуту природу „краси“ разбацано смеће. Не престаје да плаче гледајући загађену природу, док сунце залази на хоризонту.

Бранимир Кесић, потпредседник Скупштине фабрике Еуро фоил Бор, потврдио је да је Америка, посебно Чикаго у ком је живео више од 40 година, некада био веома загађен, а сада је један од најчистијих градова.

- Грађани Србије треба да схвате да еколошке проблеме морају да реше што пре. Јер, сакупљање и разврставање отпада је не само еколошко, већ и економско питање, у којем лежи велики потенцијал. То су схватили оснивачи Еуро фоила, фабрике са традицијом дугом 30 година, која производи ПЕТ фолију и филм, који се касније користе у прехранбеној и текстилној индустрији, али и у енергетици. Фабрика Еуро фоил која се гради у Бору, биће отворена крајем маја а да би радила пуним капацитетом, требало би да обради 7.000 тона ПЕТ амбалаже. У овом тренутку имамо 11 возила, а ПЕТ амбалажу почели смо да сакупљамо пре две године. Сакупљање је организовано у 27 градова, односно на 40 одсто територије Србије - нагласио је Кесић.

Од пет пластичних флаша запремине 0,5 литара могла би да се направи једна мајица, а од 10 флашица једна кадица. Када је реч о отварању фабрике за рециклажу ПЕТ амбалаже, Данасов панелиста наводи да је потребно три до пет година да се поврате инвестиције. Као позитиван пример компаније која брине о заштити животне средине, навео је фабрику аутомобила Форд која тренутно употребљава два милиона рециклираних пластичних боца за израду седишта, а од 2009. у овој фабрици је обавеза да 25 одсто аутомобила који изађе са траке, мора да буде од рециклираног материјала.

Према речима Стевана Вујасиновића, директора продаје и маркетинга Секопака, у Србије се годишње генерише око 450.000 тона амбалажног отпада од тога се 360.000 тона налази у домаћинству, док 90.000 тона представља комерцијални индустријски отпад.

- У претходне две године наши клијенти су у потпуности испунили националне циљеве који се односе на количину амбалажног отпада који индустрија, односно произвођачи и дистрибутери, морају сакупити. Очекујемо да ћемо наредних година и премашити циљеве, који су прописани до 2014. година, након чега би Министарство животне средине требало да пропише нове петогодишње циљеве - рекао је Вујасиновић.

Он је подсетио да је Секопак организација која се бави управљањем амбалажног отпада, и да јој је циљ да утиче на грађане да сепаратишу кућни отпад, како би се припремио за рециклажу, а не да завршава на депонијама.

- Људи морају да схвате да су ресурси ограничени, пре свега нафта, али и други природни елементи. Зато је битно да искористимо све оно што може поново да се искористи, а не да заврши на депонији. У градовима у којима Секопак има различите контејнере за посебне врсте отпада, показало се да грађани радо разврставају отпад - рекао је Вујасиновић, додајући да је потребно доста средстава како би се у целој Србији поставили контејнери за сепарацију, али и набавили камиони за одношење разврстаног смећа.

Јасна Панчић Јовановић, менаџерка екологије компаније Тигар АД, истакла је да Тигар, који је основан 1935. године, сада у свом производном програму самостално развија производе од рециклиране гуме.

- Гумени рециклат добија се механичким поступком рециклаже гума у коме се, на пример, од 10.000 килограма употребљаване гуме може добити 6.000 килограма гуменог рециклата, 3.500 килограма челичне жице, као и 500 килограма текстила. У Европи се рециклира више од 90 одсто отпадних гума, што у Србији није случај. Осим тога, ЕУ је 2003. забранила депоновање отпадних гума, тако да се оне рециклирају. Законска обавеза произвођача и увозника гума у Европи је да организују ланац управљања отпадним гумама, што је резултирало формирањем непрофитних организација чији рад финансирају произвођачи и увозници гума с циљем да успоставе систем транспорта и рециклаже гума на најекономичнији начин. Организације чине сами произвођачи гума, а корисници и дистрибутери еко-накнаду уплаћују носиоцу система управљања отпадним гумама, односно организацији произвођача. Систем наплате и инвестирања је транспарентан, а годишње се само у истраживање и развој система управљања, рециклаже и примене добијених рециклата улаже више од пет милиона евра - нагласила је Панчић Јовановић.

Када је реч о Србији, панелисткиња Данаса навела је да произвођачи и увозници гума накнаде уплаћују Фонду за заштиту животне средине. „Фонд за заштиту животне средине стимулише третман отпадних гума и то за поновну употребу и процесирање са 17.059 динара по тони, а за употребу у енергетске сврхе са 3.345 динара по тони. Производња производа од рециклиране гуме није стимулисана, а о расподели прикупљених средстава од еко-такси одлучује сам Фонд“, истакла је Панчић Јовановић. Она је додала да две трећине гума Тигар набавља у Србији, а остатак у Хрватској и Италији.

- Тигар прави производе за дечја игралишта и рекреацију, уређење зелених површина, спортских терена, као и саобраћај и инфраструктуру. Међутим, 80 одсто наших производа завршава на иностраном тржишту, јер домаћи потрошачи још увек немају свест о еколошком економском учинку којем доприноси куповином производа од рециклата. Активности на подизању нивоа свести купаца могле би бити финансиране из буџета у који се сливају еко-таксе. Пореске олакшице за производе од рециклата умањиле би цену тих производа и учиниле их конкурентнијим - закључила је Панчић Јовановић.

Оптимистичне прогнозе

- Иако у Србији има довољно сакупљача стакла, ипак се та врста отпада извози и рециклира у другим државама, уместо да се, рецимо, оспособи фабрика стакла у Параћину. Али, упркос свим недаћама с којима се ова индустрија суочава, ја Србију у будућности видим као регионални рециклажни центар на Балкану. Такође, веома је важно да се што пре отвори

постројење за физичко-хемијски третман опасног отпада, јер немамо привреду која може да плаћа 2,5 евра по килограму за збрињавање те врсте отпада - коментарише Синиша Митровић, саветник за екологију председника Привредне коморе Србије.

Александар Весић, помоћник министра животне средине
Стратегијом управљања отпадом утврђени су, између осталог, национални циљеви за управљање посебним токовима отпада до 2014, и они се засад испуњавају. Примењено је начело „загађивач плаћа“, које подразумева одговорност произвођача за робу коју пласира на тржиште, а која после употребе постаје отпад. Наш план је да повећамо број становника који ће бити ангажовани у оним гранама индустрије које су тек у повоју, али и да привучемо што више нових инвестиција.

Синиша Митровић, саветник за екологију председника ПКС
Важно је да прецизно утврдимо шта је отпад, а шта може да се, након употребе, поново користи као сировина. Тако се, рецимо, отпаци од кекса у фабрикама третирају као отпад и завршавају на депонијама, уместо да се искористе у исхрани животиња. Занимљив је и пример око 300.000 тона пепела, који се депонује и третира као неопасан отпад, а може да се користи као грађевински материјал.

Даглас Апостол, шеф економског одељења Амбасаде САД
Србија се налази у позицији у којој је Америка била пре 40 година. Обишао сам Србију уздуж и попреко, био сам на свим већим депонијама и схватио сам да је у овом тренутку од кључног значаја да се утиче на свест људи да промене навике. Морате да нађете ону „црту“ у свести људи која може да их подстакне на другачији начин размишљања и промену устаљених, лоших навика.

Бранимир Кесић, потпредседник Скупштине компаније Еуро фоил Бор
- Сакупљање и разврставање отпада је не само еколошко, већ и економско питање. Фабрика Еуро фоил која се гради у Бору, биће отворена крајем маја а да би радила пуним капацитетом, требало би да обради 7.000 тона ПЕТ амбалаже. У овом тренутку имамо 11 возила, а ПЕТ амбалажу почели смо да сакупљамо пре две године. Сакупљање је организовано у 27 градова, односно на 40 одсто територије Србије.

Стеван Вујасиновић, директор продаје и маркетинга Секопака
- У Србије се годишње генерише око 450.000 тона амбалажног отпада од чега се 360.000 тона налази у домаћинству, док 90.000 тона представља комерцијални индустријски отпад. У претходне две године наши клијенти су у потпуности испунили националне циљеве који се односе на количину амбалажног отпада који индустрија, односно произвођачи и дистрибутери морају сакупити.

Јасна Панчић Јовановић, менаџерка екологије компаније Тигар АД
У Европи се рециклира више од 90 одсто отпадних гума, што у Србији није случај. Осим тога, ЕУ је 2003. забранила депоновање отпадних гума, тако да се оне рециклирају. Законска обавеза произвођача и увозника гума у Европи је да организују ланац управљања отпадним гумама, што је резултирало формирањем непрофитних организација чији рад финансирају

произвођачи и увозници гума с циљем да успоставе систем транспорта и рециклаже гума на најекономичнији начин.

ПРИВРЕДНИ ПРЕГЛЕД

http://www.pregled.rs/cms/index.php?option=com_content&view=article&id=1050:Prioritet-reforma-politike-zapo%C5%A1javanja&catid=9&Itemid=120

Приоритет реформа политике запошљавања

Србија се суочава с кризом коју карактеришу висока незапосленост, а на размере овог проблема указују и шокантне бројке - стопа незапослености достигла је 25 одсто и у сталном је порасту, док је стопа запослености радно способног становништва невероватно ниска – 45 одсто. Ово је драматичан проблем за целу државу, и то нарочито због недостатка прилика за запошљавање младих, универзитетски образованих, стручњака, најквалификованијег дела радне снаге који може да покрене привредни развој. И старији радници осећају негативне последице: ако њихово радно место не штити синдикат, или ако немају јединствене и модерне вештине, велика је вероватноћа да ће изгубити посао, оценили су Џо Лаутер, Тамара Боровчанин и Душан Васиљевић УСАИД-ов пројекат за боље услове пословања, као гости аутори у најновијем броју МАТ-а. Управо због тога аутори овог текста, не спорећи притом да је реч о сложеном политичком питању, сугеришу новој влади да хитно предузме неке мере, иако ће синдикати вероватно покушати да блокирају либерализацију радног законодавства, настојећи тако да заштите своје садашње чланове. Да би се смањили порези на зараде, морају се препознати могући извори прихода којима се они могу надоместити, истичу аутори и подсећају да због ових потешкоћа, Влада није успела да спроведе чак ни најнужније реформе. Решавање проблема преко субвенција, није дало резултате – највероватније зато што су препреке озбиљније него мере усвојене за њихово отклањање. Стога би наредна влада требало да реформу политике запошљавања учини приоритетом, и то на почетку мандата, када је из политичких разлога једноставније спровести непопуларне реформе. Не спорећи да је незапосленост несумњиво друштвени проблем број један у Србији, по оцени аутора овог текста, привредом Србије доминира други, још дубљи недостатак – ниска продуктивност. О продуктивности радне снаге најпре треба да брину појединачне фирме, јер она пресудно утиче на њихову конкурентност, али то је тако само, подсећа се у овој анализи, уколико се државном регулативом не ограничава продуктивност радне снаге, а самим тим и не умањује конкурентност привреде у целини. Из Економског меморандума Светске банке за Србију из децембра 2011. године, види се да радна снага у Србији не утиче повољно на конкурентност земље, како се то често претпоставља. Један српски радник је упола мање продуктиван од радника у Словачкој или у земљама у окружењу; такође, мит о конкурентности српске радне снаге стоји на климавим ногама и када се продуктивност стави у контекст зарада. Трошкови рада по јединици произведене робе или услуга су у Србији заправо највиши међу свим земљама које су обухваћене овом анализом. Иако продуктивност увек зависи од нивоа

технолошког развоја, на њу у значајној мери такође утиче и квалитет регулаторног окружења. Постојање флексибилнијих облика запошљавања (рад од куће, флексибилно радно време, лизинг запослених, рад са пола радног времена, либерализација рада на одређено време итд) по правилу доводи до динамичнијег, креативнијег и продуктивнијег окружења, у коме послодавци имају корист од веће продуктивности и нижих трошкова рада, док запослени постижу баланс између посла и личног живота који им више одговара. Када се либерализују услови запошљавања и отпуштања радника, послодавцима је много лакше да отварају нова радна места знајући да ће моћи да смање број запослених ако се ствари не буду развијале како су се надали. Тако се ствара позитивна повратна спрега у коме либерализована политика запошљавања подстиче раднике да буду продуктивнији, што опет послодавцима олакшава стварање нових радних места, оцењују аутори овог текста. У Србији се одржава опасна илузија према којој је једина пожељна каријера она која подразумева уговор о раду (и то, ако је могуће, у државном предузећу или управи). Ригидном политиком запошљавања, која се првенствено бави одржавањем илузије о сигурном радном месту, послодавцима се везују руке за свођење броја запослених на одржив ниво уз обезбеђење оптималне продуктивности својих запослених (који су у појединим аспектима и исувише заштићени). Нема бољег доказа за неуравнотеженост запослености у Србији од односа између бруто домаћег производа Србије по ценама из 2006. и укупног броја запослених у приватном сектору. Привреда Србије је имала скоро непрекидан раст између 2002. и 2010. године, иако је број радних места у приватном сектору константно опадао. Током периода 2002–2007. године, у Србији је угашено око 35.000 радних места, док је реални БДП порастао за скоро 30 одсто. Тек са почетком светске финансијске кризе српска привреда је изгубила више од 200.000 радних места, и то за три године (од 2007. до 2010), односно преко 13 одсто укупног броја радних места у приватном сектору. У истом периоду, реални БДП не само да није опао већ је заправо порастао за око један одсто. Оно што се из овога види јесте да предузећа на располагању немају правни оквир који је у довољној мери флексибилан да би им омогућио да број запослених ускладе с потребама. Када се суоче с финансијским проблемима, фирме у Србији имају две основне могућности: да покушају да задрже постојећи број запослених или да се затворе. Највећу цену презаштићености запослених и њихове последичне недовољне продуктивности на крају плаћају незапослени, а затим и сами запослени, чим радна места, чију сигурност је законодавац намеравао да им обезбеди, постају економски неодржива. Наша несрећа је то што прописи често везују руке привредницима, чак и у случајевима када би неодржива радна места могла да се жртвују да би се сачувала одржива и спасла читава предузећа. Зашто се Србија нашла у оваквој ситуацији? Фискално оптерећење зарада је велико, а ту су и сложеност обрачуна зарада, ограничења у погледу рада на одређено време и других флексибилних видова запошљавања, високи трошкови отпремнина, захтеви у погледу заштите на раду и недоследност инспекције рада. Послодавци наводе да је фискално оптерећење зарада још једна велика препрека запошљавању. Оно доприноси раширености рада у неформалном сектору („сивог“ и „црног тржишта рада“), у коме је, према различитим истраживањима, запослено чак до милион људи. Тиме држава посредно додатно повећава притисак на привреду која послује у легалним токовима, овај пут путем нелојалне конкуренције сиве економије.

СЕС о стању у грађевинарству

Из Социјално-економског савета (СЕС) је саопштено да ће данас у Београду његови чланови одржати другу ванредну седницу у 2012, а да ће централна тема бити анализа стања у сектору грађевинске индустрије Србије и препоруке за излазак из кризе. Социјално-економски савет Србије (www.социјалноекономскисавет.рс) чине представници владе, послодаваца и два репрезентативна синдиката - Савез самосталних синдиката Србије и Уједињени грански синдикати Независност. Грађевинска индустрија је једна од области која је највише осетила удар економске кризе. Прем а броју грађевинских дозвола издатих у фебруару, у Србији је пријављена изградња 531 стана, за 59,4 одсто мање него у истом месецу 2011. Како је објавио Републички завод за статистику (РЗС), просечна површина нових станова износи 70,6 квадратних метара. Највећа грађевинска активност, забележена је у Београду, на који отпада 40,3 одсто од предвиђене вредности новоградње у Србији. Следе моравичка област са 12,6 одсто, сремска са 10,6 и нишка са 5,6 одсто, док се учешћа осталих области крећу до 3,8 одсто. Тањуг

<http://www.dnevnik.rs/ekonomija/prepolovljen-broj-dozvola>

Преполовљен број дозвола

Из Социјално-економског савета (СЕС) је саопштено да ће данас у Београду његови чланови одржати другу ванредну седницу у 2012, а да ће централна тема бити анализа стања у сектору грађевинске индустрије Србије и препоруке за излазак из кризе.

Социјално-економски савет Србије ([њњњ.социјалноекономскисавет.рс](http://www.социјалноекономскисавет.рс)) чине представници владе, послодаваца и два репрезентативна синдиката - Савез самосталних синдиката Србије и Уједињени грански синдикати „Независност”. Грађевинска индустрија је једна од области која је највише „осетила” удар економске кризе. Према броју грађевинских дозвола издатих у фебруару, у Србији је пријављена изградња 531 стана, за 59,4 одсто мање него у истом месецу 2011. Како је објавио Републички завод за статистику (РЗС), просечна површина нових станова износи 70,6 квадратних метара. Највећа грађевинска активност, забележена је у Граду Београду, на који отпада 40,3 одсто од предвиђене вредности новоградње у Србији. Следе моравичка област са 12,6 одсто, сремска са 10,6 и нишка са 5,6 одсто, док се учешћа осталих области крећу до 3,8 одсто.